

[Bauusgaard.]

situation har skullet træffe afgørelse om, med hvilke midler og under hvilken form behandlingen skulle foregå.

Folketinget vil efter en vedtagelse af forslaget være lige så frit stillet som hidtil over for selve beslutningen om, hvorvidt indgreb skal finde sted eller ikke. Derimod vil der ved oprettelse af nævnet være skabt basis for en saglig set mere tilfredsstillende arbejdsform, hvis indgreb bliver besluttet.

Det radikale venstre deler den opfattelse, som arbejdsmarkedets parter selv giver udtryk for, at alle parter er bedst tjent med, at overenskomstforhandlinger kan føres uden indgreb fra samfundsmagten. Derfor har det radikale venstre heller ikke kunnet tilslutte sig de krav, der med mellemrum er rejst fra forskellig side om en permanent tvungen voldgiftsordning. På den anden side er det indlysende, at lovgivningsmagten skal beskytte samfundsinteresserne, hvis en konflikt truer med at angribe disse.

Efter det radikale venstres opfattelse tilkommer det alene folketetinget at træffe afgørelse om, hvorvidt en aktuel strid på arbejdsmarkedet kan siges at true samfundsinteresserne. Derfor er lovforslaget bygget således op, at det er folketetinget, der i hver enkelt situation skal afgøre, om en stridighed vil forstyrre samfundsordenen så meget, at indgreb er nødvendigt. Alene folketetinget kan indbringe sager for nævnet og kun efter beslutning i hvert enkelt tilfælde. Der er således tale om en fastholdelse af den hidtidige frihed for arbejdsmarkedets parter, og det pålægger selvsagt disse et meget stort ansvar over for det øvrige samfund. Skal denne frie stilling kunne opretholdes, vil det efter det radikale venstres opfattelse være nødvendigt, at der er tilvejebragt et sådant lovgrundlag, at folketetinget i de undtagelsestilfælde, hvor indgreb er nødvendige, kan indskrænke sig til selve beslutningen om at henvise en stridighed til afgørelse uden arbejdsstandsning.

Forslaget tager i den fremsatte form kun sigte på den del af arbejdsmarkedet, hvor en forhandling mellem en lønmodtagerpart og en arbejdsgiverpart skal finde sted. Der er også andre områder, hvor samfundsinteresserne er så indlysende, at folketetinget

nødvendigvis må følge forholdene meget nøje.

Den produktionsstrejke, der for nogle år siden blev iværksat inden for landbruget, viste sig jo meget hurtigt at få virkninger, der kunne forstyrre samfundsordenen. Det radikale venstre er derfor indstillet på at forhandle i et udvalg, om sådanne former for konflikter skal indarbejdes i dette forslag eller eventuelt i en anden lov. Nærværende forslag er i det hele taget fremsat fra forslagsstillernes side til en saglig og fordomsfri behandling.

Jeg skal med disse ord anbefale forslaget til folketetinget og opfordrer de øvrige partier til at gå ind i en fordomsfri behandling af det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skræppenborg-Nielsen): Jeg har herved den ære for folketetinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om vederlagsfri hospitalsbehandling for alle danske statsborgere.*

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, tilsigter dette alene en administrativ forenkling, der kan påregnes gennemført uden udgift for statskassen, en forenkling af meget betydeligt omfang ikke alene for de offentlige sygekasser (fortsættelsesygekasser) men også — og ikke mindst — for hospitalerne.

Forslaget fremsættes også, fordi det har vist sig, at de beløb, som de offentlige sygekasser (fortsættelsesygekasser) betaler for medlemmernes hospitalsophold m. v., længe har været meget lave og i dag ganske enkelt må karakteriseres som en ren og skær symbolsk betaling uden synderlig forbindelse med de faktiske udgifter pr. sygedag, der i dag er gældende.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til en hurtig og velvillig behandling her i folketetinget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg har herved den ære for folketetinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51.*

Kommissionens opgave skal være at undersøge forholdene vedrørende Danmarks sikkerhedspolitiske problemer med særligt henblik på Danmarks medlemskab af Den Nordatlantiske Traktats

[Aksel Larsen.]

Organisation. Som alle ved, skal beslutning om eventuelt fortsat medlemskab træffes senest i august 1968 eller et år for traktatens udløb, og det må anses for nødvendigt, at folketinget til den tid råder over et så fyldestgørende materiale til bedømmelse af spørgsmålene som overhovedet muligt.

Jeg henviser i øvrigt til forslaget ordlyd og de forslaget ledsagende bemærkninger, men tilføjer, at nylig indtrufne begivenheder sandsynliggør, at uanset Danmarks stillingtagen vil ændringer af NATOs organisation og muligvis også af selve traktaten komme på tale, hvilket yderligere gør det påkrævet, at undersøgelsen iværksættes og folketinget får stillet de bedst mulige oplysninger til rådighed.

På forslagsstillernes vegne anbefaler jeg forslaget til velvillig og gerne hurtig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om handel med foderstoffer.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 124) findes i tidenden sp. 3697).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om luftfart.

(Lovforslaget (nr. 131) findes i tillæg A. sp. 1489, fremsættelsen i tidenden sp. 3519).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Gottschalek-Hansen: Beklageligvis er det ikke alene i den kulørte presses kriminalnoveller eller i biografernes gyserfilm, man bliver præsenteret for lovovertrædelser i luftfartøjer. Selv om det er noget, der meget sjældent sker, har man dog eksempler på, at mennesker er gået amok, at rejsende har søgt at bemægtige sig flyet, og mange andre lovovertrædelser har fundet sted.

Hidtil har det været således, at luftfartschefen på maskinen har haft visse beføjelser, men det er i og for sig mærkeligt, at disse ikke har været udvidet til også at omfatte det, som er nedfaldet i det fremsatte lovforslag, der jo bygger på en konvention vedtaget i Tokio. Efter denne gives der chefen for luftfartøjet yderligere juridiske beføjelser, og andre besætningsmedlemmer, ja, selv passagerer, skal i givet fald kunns gribe ind over for lovovertrædere. Jeg synes, at denne ændring er ganske rimelig, og kan på mit partis vegne tilslutte mig dette forslag, som jo faktisk er det vigtigste i det samlede kompleks af ændringer vedrørende luftfartsloven.

En anden ændring — jeg tænker i denne forbindelse på §§ 92, 93 og 97 — angår billetter og befragtningsattester. Der er stillet forslag om, at der på disse skal være prentet eller skrevet, at de er i overensstemmelse med konventionen. Det er formentlig noget rent formelt, men jeg vil ikke bestride, at der kan opstå situationer, hvor det kan få juridisk følgerkning, og det må derfor være rimeligt, at også denne ændring gennemføres.

Ligeledes synes jeg det er rigtigt, at der i tilfælde af katastrofer og ulykker åbnes adgang til, at ikke alene det land, hvori luftfartøjet er registreret, men også fabriktionslandet får repræsentation i den nedsatte kommission. Alle må jo være interesseret i, når der foreligger en flyveulykke, at enhver mulighed for at opklare årsagen prøves for at forebygge, at noget lignende katastrofalt skal ske.

Der er et enkelt punkt i lovforslaget, jeg gerne vil spørge den højtærede minister for offentlige arbejder om. Det drejer sig om § 119 c. Heraf fremgår, at såvel den, der har indgået befordringsaftalen, som den, der rent faktisk udfører befordringen, skal